

Barriada de Sant Miquel

Aguilar de Segarra

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Camí dels Plans, a tocar de l'església de Sant Miquel d'Aguilar
Emplaçament	Entre l'església de Sant Miquel d'Aguilar i Can Cases
Alçada:	530,8

Coordenades:

Latitud:	41.7477
Longitud:	1.62832
UTM Est (X):	385952
UTM Nord (Y):	4622673

Classificació

Número de fitxa	08002 - 156
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Conjunt arquitectònic
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani
Segle	XV-XVII
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	L'antic barri medieval no existeix però es mantenen alguns masos habitats.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Diversos propietaris
Fitxes associades:	
<u>Sant Miquel d'Aguilar</u>	
<u>Can Cases</u>	
Autoria de la fitxa	Cristina Belmonte, iPAT Serveis Culturals
Data de registre de la fitxa:	dl., 07/08/2017 - 02:00

Descripció

Durat la baixa edat mitjana a l'entorn de l'església de Sant Miquel hi havia un barri format per tretze cases, quinze si s'inclouen la Riera i Mas Pujol.

Aquestes cases eren situades a banda i banda del camí vell de Calaf formant un petit poble, el centre del qual era l'església de Sant Miquel. Al segle XV hi havia tres masos principals El Mas Ferrer, el Mas Ferriola i el mas Sala, actualment Cal Cases, l'amo del qual n'era el batlle. Al voltant d'aquests tres n'hi havia altres més petits com el Mas Gal·li, el mas Coll, el mas Cucala el Mas Pons, el Mas Torroella. Al segle XVII però el barri estava completament abandonat i la població d'Aguilar es va anar concentrant progressivament al que avui és el barri del Raval. Actualment les evidències d'aquell antic barri són principalment l'església de Sant Miquel i el masos del Cal Montserrat i Cal Cases (antic mas de La Sala).

Observacions:

Actualment el barri com a tal ha desaparegut, però hi ha alguns masos habitats.

Història

Al capbreu de 1649 la família Sala haurà desaparegut i bona part d'aquestes cases més petites excepte el mas Pons, que serà de Cal Montserrat, formant part del mas de La Sala que canviarà el nom per Cal Cases. Després d'aquesta davalla les grans cases van ser ocupades de nou per noves famílies el segle XVI, però la recuperació va ser molt lenta i al segle XVII pràcticament tot estava ensorrat i abandonat. (PACERISES 2000: 73)

Bibliografia

PARCERISAS I COLOMER, R. (2000): Memòria d'Aguilar de Segarra. Recull de la vida d'un poble. Centre d'Estudis del Bages.

